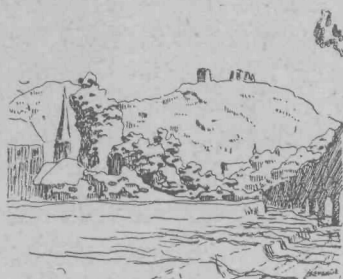

Toliko smo boljši od tistega jetnika, da za nobeno ceno ne maramo nazaj v robstvo. In tudi to vemo zdaj, da svoboda ni Koromandija, kjer človek iztegne roko, pa ulovi pest cekinov. Svoboda je šele posoda, ki jo je treba napolniti z lastnim trudom v lastni blagor.

Ti, mladina, ki boš dorasla v drugo desetletje našega osvobojenja, krepka in samozavestna, boš šele mogla pojmiti in izkoristiti svobodo tako, da boš položila narodu bogatejši obračun dela za čast in ponos našega imena. Predvsem pa ne pozabi naših najboljših bratov, ki še čakajo osvobojenja onkraj usiljenih mej! Dokler se z njimi ne prelijemo v eno, nerazdružno vez in ne sedemo za eno mizo, naše osvobojenje še ne bo popolno.

V svobodi, ki jo uživamo mi in ki si gradimo v njej svoj novi dom, sveti njim edino upanje, sveti tem prijazneje, čim večji je naš razmah v širine in višine.

Preko Drave, preko Soče . . .

*Preko Drave, preko Soče
zatemnelo je nebo;
narod toži, tiho joče,
čaka zore nad goró.*

*Temne so življenja ječe,
trd usode je udar,
a ljubezni tiho fleče
ni ugasnil jim vihar.*

*Preko Soče, preko Drave
veter nosi težek vzdih:
vrača gorke jim pozdrave
bratov nerazdruženih.*

Borisov.

V tuji deželi.

*Sanjal sem sanje o tuji deželi:
Vse okrog mene žalosten mrak,
iščejo žrtev gladni trinogi,
sužnjev verige trkljajo ob tlak. —*

*Videl deželo sem solnčno v daljavi:
Mavrica božja se spenja nad njo,
sveti pod njo se dom mojih očetov,
božje nad njim smehlja se oko. —*

Borisov.